

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 341

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέα δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν ἔρχεται νῦν 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἑφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 18 Αὐγούστου 1885.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β΄. ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΛΛΙΓΑ

Ἦρτες τὸ διεισηρξάμεν πρό πολλοῦ καὶ εἶπομεν! αὐτὰ τὰ σχέδια περὶ τῆς τομῆς διαφόρων ἰσθμῶν δὲν θὰ ἔχουσιν ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα· ἴδιως ἡ μελετωμένη ἀποκοπὴ τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Μαλάκκας εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἀσίαν θὰ φέρῃ γενικὴν ἀναστάτῳσιν εἰς τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν.

Καὶ ἰδοὺ τῷ ὄντι ἡ ἀναστάτῳσις καὶ ἡ ταραχὴ ἐπῆλθεν ἐπεκταθεῖσα καὶ μέχρι τοῦ στομάχου τῶν σοφῶν μας. Τὰ ἄνω γίνονται κάτω καὶ τὰ κατώτερα ἄνω· εἰς τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο, τὸ καὶ μᾶλλον κινδυνώδες καὶ δυσάριστον, πρῶτα-γωνισαὶ δυστυχῶς ἀπῆλθον χρόνου ὁ κ. Καλλιγᾶς.

Ἐν ἡμέραις καθ' ἃς ἐπιτάλλουσιν πυρετοὶ καὶ τύφος κουλιακῆς καὶ παντοίας γαστρικαὶ διαταραχαί, ὁ σοφὸς καθηγητὴς τοῦ δικαίου βασανίζει τὸν νοῦν καὶ τὴν χεῖρα καὶ τὰ ἐντόσθια τοῦ εἰς τὸ ἰδιόρρυθμον εἶδος τῆς δημοσιογραφικῆς συζητήσεως καὶ τῆς ἐπιστολογραφίας, ὡπερ αὐτὸς ἀνακαίνισεν ἐπὶ ἐσχάτων· Ἀπαντῶν εἰς ἑσὰ ἐγγράφημεν περὶ αὐτῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐπεμψεν ἡμῖν ἐπιστολήν, ἣν δὲν ἔχομεν πῆν σκληρότητα καὶ δημοσιεύσαμεν ὀλίγηρον /σεβασμῶσι τὴν παρελθούσων εὐφυῶν καὶ ὀξέουσιν τοῦ γράψαστος ὡς καὶ τὰ ἀπρακτικὰ νεύρα τῶν ἡμετέρων ἀναγναστῶν.

Δικαίῳ κ. Καλλιγᾶς καὶ ἐπιμένει εἰς τὸν ἀγαθὸν αὐτῶν ἀγῶνα· Δικαίῳ καὶ μὴ ἀπεχώρησεν τῆς καλαίστρας ἀφοῦ ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς καθέδρας τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφοῦ ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς πολιτικῆς καὶ ἀφοῦ ἐν γενεῖ τὸ ἀποχωρεῖν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ παράγωγα φαίνεται ὅτι εἶνε εἰς αὐτῶν καὶ εὐχόδια καὶ οἰκία· Ὁ κ. Καλλιγᾶς κέχρηται ὑπερλίεστα τὰ μέσα ὡπερ ἐκλήρωσεν τὸν γονιμοποιὸν προσηρξῶν ἐξ ἐξελέχθη κατὰ τὴν προεδρικὴν τοῦ ἡλιεῖαν Ἐκτέτῆς τῆς ἰδικῆς τοῦ βασιλέως τραπεζικῆς ἀπέστησεν ἰσογῶσιν καὶ τὴν πλουσίαν περίσσειαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζικῆς· Εἰς τὰ ἀγαθὰ τῶν δύο τούτων τραπεζῶν ἐντροφῶν ἠδύνατο καλλιγᾶς νομίζομεν ὅτι παρατηρήσῃ τὸν ἀμειστογράφου ἀγῶνιν καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀπόλαυ-

σιν τῆς ἀνέτης καὶ τῆς εὐμαρείας, ἔστω καὶ κατὰ τὴν ἐξήγησιν ἣν ἀποδίδει εἰς τὴν λέξιν ὁ κ. Σλήμαν.

Ἄλλως τε τί εἶδους ἀγῶν εἶναι ἐκεῖνος ἐν προτιμᾷ ὁ κ. Καλλιγᾶς; Ὁ σοφὸς πολιτικός, ἐπιστήμων καὶ οἰκονομολόγος δὲν συζητεῖ, ἀλλὰ βαρυνόμενος τὴν λεπτολόγον ἀνάγκην καταφεύγει σταθεροσῶπως εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ μοναδικοῦ ἔξορισμοῦ ἀντὶ ἀπαντήσεως καὶ ἀναρῶναι εἰς τοὺς ἀντιτάλους τοῦ: Ἰπαγεθ' ὁ πῶ μου, Σατανᾶ!

Ἀφίνομεν τὴν φροντίδα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὡς ἀμέσως ἐνδιαφερομένην νὰ μαρμυρίσῃ περὶ ἀπολυμάνσεως— ἴσως δὲ καὶ περὶ ἀπολυμάνσεως θὰ ἦτο ἐπίσης ἀνάγκη— τῶν ἐπισταλῶν τοῦ ὑπαδιοικητοῦ τας καὶ ἐκ τῆς τελευταίας, ἣν παρελάβομεν διὰ σιδηρᾶς λαβίδος ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ κομιστοῦ ἐκλέγομεν δύο μόνον περίκοπας, εἰς ἃς νομίζομεν ὅτι ὀφείλομεν διὰ ν' ἀπαντήσωμεν, ἀλλὰ νὰ παράσωμεν ἐξηγήσεις τινὰς πρὸς τὸν ἐπιστέλλοντα.

Ἐν πρώτοις ἔχει τὴν καλωσύνην καὶ τὴν μακροθυμίαν νὰ μᾶς παραβάλλῃ πρὸς τὸν Ὁράτιον καὶ τὸν Ἰουβενάλην καὶ νὰ μᾶς ὀρίσῃ ὑπόδεεστέρους. Ἀπαντῶμεν ὅτι οἱ καιροὶ ἀλλάζουσιν ἐπὶ nos mutamur in illis, — τὰ Λατινικὰ Ὑ ἡ-παιτεῖ ἡ περίστασις. Οἱ Ῥωμαῖοι σατυρικά εἶχον συγγρό-πας μεγάλους ἀνδρας. Σήμερον ἐβραχυόθησαν κατὰ πολλὰ τὰ ἀνχοστήματα καὶ ἐκ τῶν μεγαλειτέρων παρ' ἡμῖν με-γάλων ἀνδρῶν θεωρεῖται ἀκόμη εἰς καὶ ὁ κ. Καλλιγᾶς, ὅστις τότε ἠδύνατο νὰ διαπρέψῃ μόνον ἴσως εἰς ἀγῶνά τινά μεταξύ Ἰουγβαίων καὶ γερᾶνων περὶ τοῦ κάποιου ἤλικου Ἰουβενάλης. Ὁ πάλαι Μικηναῖος καλεῖται σήμερον Σκου-λύδης, εἰς τὴν σύγκλητον ἀνῆκε μέχρι τῆς χθὲς ὁ κ. Μαν-δαλοῦ, καὶ ἂν δὲν ἐπήρχοντο μερικὰ δυσάρεστα γεγονότα θὰ προῦθιβάζετο εἰς τὸ ὑπατικὸν ἀξίωμα ὁ κ. Δερβιτάς. Ἀλλάζουσιν οἱ καιροὶ καὶ τὰ πρόσωπα καὶ πολλάκις μάλισ-τα ἀνὰ χρειάζεται νὰ παρέλθωσιν αἰῶνες ὡπερ ἐπέβη πα-ράδοξος μεταβολή. Πιστικὸν παράδειγμα περὶ τούτου δύ-ναται ν' ἀναγῆν ὁ κ. Καλλιγᾶς εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐδίδασκε μετὰ φήμης τὸ Ῥωμαϊκὸν δικαίον-τῶρα, χωρὶς νὰ θέλῃ ἴσως, προσέβηκεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀνωτέρου δικαίου τοῦ δευτέρου γράμματος τῆς ἀλφαβήτου.

Ἐπιτα ὁ κ. Καλλιγᾶς μᾶς ἐλέγχει διότι σατυρίζομεν καὶ γελοιογραφοῦμεν διαρκῶς, ἐκ μίσους κινούμενοι, ὡρι-

ομένα πρόσωπα. "Ας επιτρέψω ημῖν νὰ τῆ παρατηρήσωμεν ὅτι πολὺ κακὴν ἐκδούλευσιν προσφέρει εἰς τοὺς φίλους του ἀναμιγνύων τὰ πρόσωπα των εἰς τοιαύτην περίστασιν καὶ ἀναλαμβάνων τὴν ὑπεράσπισιν τῶν προσώπων τούτων ἐν ἡμέραις τόσο σφοδρᾶς τοῦ σπυλαίου τοῦ κρίσεως. Ἐὰν ἐπιθυμῆ ὁ κ. Καλλιγᾶς νὰ συζητήσωμεν καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἄς περιμένῃ νὰ παρέλθῃ ἡ κρίσις αὕτη, ὅτε ἴσως ἐπιστρέψῃ ἡ ἄλλη κρίσις, ἡ σώτειρα τοῦ λογικοῦ. Τότε θὰ εἴμεθα πρόθυμοι ν' ἀναλάβωμεν πᾶσαν συζήτησιν, ἐν ἀτμοσφαίρᾳ δεόντως καθαρισμένην.

"Ας φυλάξῃ λοιπὸν ἕως τότε τὸ ἄλας του ὁ κ. Καλλιγᾶς, ἀρκούμενος νῦν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἄλλου ἐκείνου συνωνύμου ὄρου τοῦ ἔχοντος ἰαματικὰς ιδιότητες. Τὸ ἄλας εἶνε κτῆμα ἐπιζήλον καὶ πρέπει πολλὴ νὰ καταβάλληται φροντίς διὰ τὴν φύλαξίν του.

"Ἐὰν τὸ ἄλας μωραυθῇ, κρώτησέ ποτε ὁ Σωτήρ, τί γένησται; . . .

Οἱ ἀναγνώται εἶδον τί γίνεται ὅταν ἐπέλθῃ τὸ δυστύχημα τοῦτο· τὸ εἶδον ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ κ. Καλλιγᾶ.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Κρυφὰ κρυφὰ, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ, οὐδ' αὐτοὶ σχεδὸν οἱ ἐμπιστευμένοι του, μᾶς ἔφυγε καὶ ταξιδεύει ὁ κ. Τρικούπης!

"Ἐφυγε προτιμήσας τὸ αὐστριακὸν ἀτμόπλοιο εἰς ἐνδειξίν ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν πολυθρύλητον ἐξωτερικὴν πολιτικὴν του καὶ εἰς τὰς πρὸς τὰ σχέδια τοῦ Καλνὸκου συμπαιθείας του.

Κατ' ἀρχὰς μετέβη εἰς τὴν Κέρκυραν ὅπου «ταῖς πρεσβείαις τοῦ Θεοτόκη» ἐγένετο εἰς αὐτὸν ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ, καθὼς ἀναφέρει τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὰς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας τηλεγραφήματα. Καὶ τὸ πιστευόμεν ὁ κ. Τρικούπης καθ' ἅπαν τὸ τριετὲς διάστημα τῆς διοικήσεώς του εἰργάζετο νὰ καταστήσῃ ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐλευθέραν Κέρκυραν.

"Ἐπειτα μετέβη εἰς Τεργεστὴν καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ αὐστριακοῦ ἐδάφους ἐγένετο αὐτῷ καὶ ἄλλη ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς παροικίας. Ἰδίως ἠγαλλίασεν ἡ Ἡμέρα, ἥτις τῷ προσέφερε στέφανον μετ' ἐπιγραφῆς: «Αὕτη ἡ Ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος . . . Τρικούπης».

"Ἀλλὰ μερικοὶ φίλοι καὶ ἐπιστήθιοι καὶ τμηματάρχαι καὶ ἐξ ἀπορρήτων ἔμειναν πολὺ παραπονεμένοι καὶ πρὸ πάντων ὁ κ. Δεμάθας, διότι ὁ ἀρχηγὸς ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ παραλάβῃ μαζὶ του τινὰς ἐξ αὐτῶν, ἐνῶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς διασπασίας ἄς διέρχονται τώρα τὰ τραπέζια καὶ αἱ ὑποδοχαὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν θὰ ἴδωσιν αὐτοὺς ἀληθῆς βάλσαμον παρηγορίας.

Καὶ ἐγένετο τὸ ἐπόμενον ἐπίγραμμα ὑπὸ τινος ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ κ. Τρικούπη:

Ἀναχωρεῖς κ' αὐτοῦ ποῦ πᾶς ἐλπίζω
Πῶς θὰ περναῖς ζωὴ βασιλική
Μὰ ὅπου πᾶς φρικτὰ σὲ ἐξορκίζω
Νὰ μὴ ξεχνᾷς τὴν Ἐβραταστική

Δικτὶ ὅμως ἀρά γε ἡ σοβαρωτάτη αὕτη ἀγγελία ἀνε-

γράφῃ ὡς εἰδησιδίων μονόστιγον, διαλανθάνων σχεδὸν τοῦ ἀναγνώστου τὴν προσοχὴν μεταξὺ τῶων ἄλλων ἀσημάτων μακρολόγων πληροφοριῶν, λακωνικώτατον καὶ ἀπλοσώτατον: "Ἐνομίζομεν ὅτι εἰς τὰς ἀγγελίας τῶν ἀποδράσεων ἀμειροῦνται συνήθως καὶ ἀξίζει νὰ φηροῦνται ὀλίγη περισσώτεραι λέξεις.

Με ὅλην τῆς ὁμῶς τὴν βραχυλογίαν ἢ εἰδησιὶς παρήγαγε τὴν ἐντύπωσιν ἥς ἦτο ἀξία καὶ πολλὴν διήγειρεν ἰδίως τὴν περιέργειαν ἢ διεύθυνσις ἣν ἔλαβεν ὁ ἀποδράς. Καὶ πολλοὶ ἐξήγουν τὸ πρᾶγμα λέγοντες ὅτι ὅπως ἡ βέβαιος διὰ μέλλοντας καιροὺς καὶ μὴ προληφθῆ ὑπὸ τῶν πραγμάτων, ὡς τῷ συνέβη πρό τινος, μεταβιβάζει νὰ συμπληρώσῃ τὰς βάσεις τῆς πρὸς τὴν Αὐστρίαν ἀπὸ τῆς διοικήσεώς του ἐπιχειρηθείσης προεγγίσεως.

"Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πιστεύομεν ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν τὰς ἀσφαλτέρας πληροφορίας. Ὁ κ. Τρικούπης, ὡς ἐμάθομεν, ἀπέργεται ὅπως μελετήσῃ τὸν ὄργανισμὸν τῆς δεσποτικῆς καισαροβασίλικῆς ἐξουσίας τῆς μεγάλης αὐτοκρατορίας, πρὸς ἣν ὅτε ἦν ἐν τῇ ἀρχῇ τὴν ἐμπράκτως ἐξεδήλωσεν ἀγάπην καὶ τόσας τάσεις πρὸς μεταφύτευσιν τῆς ἐδῶ.

Μετὰ τὸν ὄμιλον τῶν Ἐρετῶν συνέστη ἐν Ἀθήναις καὶ ὄμιλος ὀπλομαχητικῶς. Λέγεται ὅτι θὰ συσταθῇ καὶ ἰδιαιτέρου τμήμα αὐτοῦ, τὸ ξυλομαχητικόν, τὸ ὅποιον θ' ἀποτελέσωσιν ἀποκλειστικῶς οἱ βουλευταὶ οἱ θέλοντες νὰ ἐξασκηθῶσιν εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις.

"Ὡς κύριος λόγος τῆς αἰφνιδίου ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Τρικούπη λέγεται ἡ ὑδροφοβία τῆς "Ωρας, ἥτις καθ' αὐτὰς ἔλαβεν ἐπικινδύνους διαστάσεις. Οἱ στοιχειοθέται πλύνονται καλῶς με φανικὸν ὄξυ πρὶν ἐγγίσειν τὰ χειρόγραφα, οἱ δὲ συνδρομηταὶ ἀποπέμπουσι μετὰ φόβου τοὺς διανομείς.

"Ἐπίσης παράδοξον εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα ὅπερ ἡ νηστεία καὶ ἡ στέρσις ἐπέφερον εἰς τὸν συντάκτην ἐνὸς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων γαλλικῶν φύλλων, συνειδημένου νὰ ζῆ ἐκ τῆς πλουσίας ἐλεημοσύνης τοῦ κεντρικοῦ ταμείου. Ἀδιακόπως φαντάζεται ὅτι βλέπει κλέπτας καὶ ληστές εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ καταγγέλλει αὐτοὺς εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἀλλὰ ποῖος τὸν πιστεύει; Εἶνε γνωστὴ παντοῦ ἡ ἑλληνικὴ παρομοία ἢ λέγουσα ὅτι: φωνάζει ὁ . . . κ. Σαβίνης διὰ νὰ φύγῃ ὁ νοικοκύρης.

Εἰς τὸ Γκαζοχώρι, τὰ Πετράλωνα κλπ. κλπ. μεμολυσμένα μέρη προσετέθη τώρα καὶ τὸ Χαλάνδρι καὶ ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν κ. Παπαμιχαλοπούλου, — ἀμαρτίας πολυαριθμοῦς διὰ τὰς ἑποίας ἀκόμη δὲν ἔλαβεν ἄφεσιν, — ὅστις ἀαγκάλεται νὰ καταρτίσῃ τὰς πολυτιμῶς του ὥρας εἰς τοιοῦτοις εἰδὸς ἀσχολίας καὶ ν' ἀφυπνίζεται τὴν γύψα ὑπὸ πτεῶν ἀγγελιαφόρων. Ἐνῶ οὐνεύρεται ἡδύτατα τίνι τρόπῳ νὰ ἐπαυξήσῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐμπνευσις Ἐπιστολογραφία ἸΟΥΒΕΝΑΞΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ Φέρε μου διότι ἔχω ἀνάγκην ν' ἀπαντήσω

Χάριν ἀναφοχῆς —Αὐτὰ γὰ παιδιὰ, λῆνε βρομιάλα. —Τὶ γινώσκεις ἀπὸ ὁ Καλλιγᾶς καὶ τὰ λέγει καὶ τὰ γράφει καὶ τὰ —Μισὲ τί σλόρογράμματα εἶνε αὐτὰ ποῦ γράφεις; —Les gous que vous tenez pour morts se portent à merveille.

Μὴ παρρωπᾶ τους

Συμμεριζόμεθα και ήμεις πληρότατα τὸ βαθύ ἄλγος και τὴν σφοδρὰν ἀγανάκτησιν ἣν ἠσθάνθη ἡ κοινωρία διὰ τὴν θλιβεράν σκηνὴν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐπὶ τῇ ἐπιθέσει τῆς γενομένης κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἐκκλ. Βλασίου Γαβριηλίδου, ἣτις ἔσχε δυστυχῶς τὸσον ἀπροσδοκίτους λυπηρὰς συνεπειάς. Κανὲν ἕως ἄλλο δὲν χαρακτηρίζει τὸσφ τὴν ἀγριότητα τῶν ἀπολιτίστων ἡθῶν μας, ὅσον αἱ κατὰ δημοσιογράφων ἐπιθέσεις. Συλλυπούμεθα τὸν συναδέλφον κ. Γαβριηλίδην, κατανοοῦντες ὅλην αὐτοῦ τὴν ψυχικὴν ἐδύνην ἔχομεν δὲ πεποιθῆσθαι ὅτι ἡ δικαιοσύνη θ' ἀνεύρη και θ' ἀποδώσῃ προσηκόντως τὸ δίκαιον.

ΘΕΑΤΡΑ

Θεέ μου, ποῖος κρότος, τί σύγχυσις, τί ζάλη!
Τί κόσμος φρενιασμένος! τί θέατρα πολλά!
Ἰδαιμονισθῆκαν ἔλοι, μικροί τε και μεγάλοι,
και τρέχει πὸ λεφοῦσι και βλέπει και γελά.
Φωναῖς, κουδούνια, κτύποι, σφυρίγματα, ἀντάραις,
μαλλώματα, βρισίδια, λακτίσματα, σφαλιάραις.

Τί θέαμα ἰσραῖόν, σπαρακτικόν, ποικίλον!
νά! νά! τῆς Γενεθέφας ἀλλόκοτοι φωναί,
κι' ὀλίγο παραπέρα τρομάζουν κάθε φύλον
τοῦ Περιπλανωμένου αἱ ἀγριαὶ σκηναί.
Ἰδοὺ ὁ Δαγοβέρτης μετὰ τοῦ ἵππου Χάρη,
ποῦ τοῦ φρικτοῦ Μορόκου τὸν τρώει τὸ λειοντάρι.

Ἰδοὺ και ὁ Μορόκος, ὁ δαμαστής θηρίων,
μ' ἕνα μακρὸ κόνταρι εἰς τὸ δεξί του χέρι...
αἰσθάνομαι τὸν τρόμον ἰστὰ κόκκαλά μου κρῦον,
ἀλλὰ τρομάζει κι' ὅλο τῶν θεατῶν τάσκερι.
Θεέ μου! ποῖα φρίκη και τρέξιμον ὀδόντων!
Τί βρυχηθμοὶ δεμένων πανθήρων και λεόντων!

Μία μικρὰ παιδίον τριῶν ἐτῶν και πλέον
ἴστον βρυχηθμὸν ἐκείνον τῶν ζῶων δὲν ἀντέχει,
φοβεῖται μὴν ὀρμήσῃ ἐπάνω τῆς ὀλέων,
και τὴν καλὴν μητέρα ἐκ φόβου καταδρέχει.
Κι' εὐθὺς ἡ μήτηρ φεύγει μετὰ φρικτῶν φωνῶν
καταρωμένη ὅλα τὰ γένη τῶν κτηνῶν.

Ἰδοὺ! σκηνὴ θρακίων δραματικὴ ἀρχίζει!
και ποῖα καρδιά γεγναῖα δὲν θὰ κομματιασθῇ; ...
ἕνας ἐνωμοτάρχης κοντά μου ὀλολύζει,
ὅπου θάρρεις πῶς μέλλει νὰ μουσκεταρισθῇ.
Και τόσον ἐκπαραρῆξῃ ἴστον θρῆνον τοῦ σπαθατοῦ,
ποῦ τοῦ ἔσωσε μανδύκι διὰ τὰ δάκρυά του.

Εἰς θάλασσαν ἀγρίαν, θολὴν, τριχυμιώδη
δρῶ πλοῖα κινδυνεύουν νὰ πᾶνε εἰς τὸν πάτον...
ὄλος ὁ κόσμος τότε σηκόνεται ἴστο πῶδι,
μὰ νά! κι' ὁ Ἰουδαῖος ἴστο μέσον τῶν κυμάτων.
Θεέ μου, δὲν ἀντέχω, και ἴλεως σὺ γένου
ἴστους θεατὰς ἐκείνου τ. Ὑ Περιπλανωμένου.

SOURIS

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΤΥΠΟΥ

Ἐκ τοῦ Φανού τῆς Σύρου:

Ὁ κ. Τρικούπης ἠθέλησε νὰ φανῇ ἀποφασιστικὸς και ριφοκίνδυνος πλοίαρχος και εἶπε: Ὁθ' ὀδηγήσω τὸ σκάφος τῆς πολιτείας, ἀποπλέων ἐξ Ἀθηνῶν, διερχόμενος διὰ τοῦ Γιβραλτάρ, τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, ἐκεῖθεν θὰ διέλθω ὠκεανούς και θαλάσσας μέχρι τῶν πάγων τοῦ βορείου πόλου, και θραῦν αὐτὰ, θὰ περάσω τὸ πλοῖον μου εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Ἀμερικῆς, και ἐκεῖθεν θὰ ἐπανάβω εἰς Ἀθήνας διὰ τοῦ Γιβραλτάρ.

Δυστυχῶς ὅμως ὁ κ. Τρικούπης ἀνέλαβε τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ μεγάλου τούτου πλοῦς χωρὶς νὰ προμηθευθῇ ἐν τῷ πλοίῳ του ὀπλοῦς ἐξαρτισμοῦς, και ἰδοὺ διερχόμενος τοῦ Γιβραλτάρ συναντᾷ τριχυμιαν ἥτις τοῦ θραύει τοὺς παμπαφίγκους τοῦ πλοίου του και μὲν μόνον μὲ τὰ κάτω ἄρμενα ἥτοι γάρμες και τρίγγους. Παρακάμπτων τὸ ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἐλπίδος ἐκεῖ συναντᾷ σπουδαίαν τριχυμιαν ἥτις τοῦ σχίζει ὅλα τὰ πανία, τοῦ θραύει τὰ δύο κατάρτια, και μὲν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου αὐτὸς ὁ κ. Τρικούπης ὡς λυβερνήτης και οἱ ναῦται του κερχνότες.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἰκονομολ. συζήτησις μετὰ τοῦ κ. Καλλιγᾶ:
«Ἐρωτῶ τὸν ἀναγνώστην»

1) Εἶνε ἀληθές ὅτι: Ἡ ὑποτιμησις ὄλων ἐν γένει τῶν ἀξιών, ἐταρμικῶν και κυβερνητικῶν, ὁ κάτοχος αὐτῶν βλέπει ὄχι μόνον μειωμένην τὴν περιουσίαν του, ἀλλὰ και ἀνζητήσῃ νὰ ἐνεχυριάσῃ αὐτὰς ὁ δανειστής θὰ τοῦ ζητήσῃ περιθώριον περὶ τὰ 30 ἐπὶ τοῖς 0]0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς;

2) Ὁ κ. Καλλιγᾶς καθὼ δημοσιεύσας ἐν γνώσει ἀνακριθεὶς και ὀπισθοδούλους ἰσολογισμοῦς δώσαντες ὄθησιν ὑψώσεως ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ, ἡ πράξις του ἐκείνη εἶνε ἀξιοκατάκριτον; ναι, ἢ ὄχι;

Ἐκ τοῦ Λυγκέως τῆς Σύρου:

«Ἐπειδὴ δις ἤδη ἀπεστείλαμεν πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν τὸ φύλλον ἡμῶν ἐπ' ἀνταλλαγῆ, οὗτος δὲ παρὰ τε τοὺς κανόνας αὐτῆς τῆς κοινῆς ἀβρότητος και παρὰ τὰ χριστιανικὰ παραγγέλματα τὰ ἐπιβαλλόμενα παντὶ μὲν ἀνθρώπῳ, μέλιστα δὲ τοῖς Μεγαλοσχήμεσι λειτουργοῖς τοῦ Ἱεσίου ἀνευ οὐδενὸς λόγου εὐλόγου ἐκάπευσε σατανικῶς οὔτε τὰ φύλλα ἡμῶν ἐπιστρέψας οὔτε τὸ ἑαυτοῦ ἀνταλλάξας, διὰ τὰῦτα προσκαλοῦμεν αὐτὸν ἵνα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ φύλλου τούτου ἐπιστρέψῃ ἡμῖν τὰ τε δῶα φύλλα ὡς και τὸ παρόν, ἀλλὰς θέλομεν ἐκλάβει αὐτὸν συνδρομητὴν ὑπόχρεον πρὸς πληρωμὴν ἀνευ ἀνταλλαγῆς τοῦ φύλλου αὐτοῦ.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Διὰ τῶν ἀνωτέρω οὐδὲως σκοποῦμεν νὰ ποκλείσωμεν ἀπὸ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀρίζοντος τὰς σατυρικὰς ἐφημερίδας, πάντῃ τούναντιον, μόνον ἐν ταῖς δεσποτικαῖς πολιτεῖμασιν ἀπαγορεύονται αὐταί. Ἐν αὐτῇ τῇ δημοκρατομένη Γαλλίᾳ σήμερος σατυρικῶν ἐφημερίδων ὑπάρχει οἱαὶ αἱ Silhouette, Charivari, Diable Humain, Histo aux charges, ἀλλ' οὐδέποτε ὁ «Χρόνος» ἢ ὁ «Φίγαρος» τῶν Παρισίων μετεβλήθησαν εἰς Charivari ἢ Grelot, αἵτε πρῶται και αἱ δευτέραι ἀποκρούουσιν ἀξιοπρεπῶς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐταῖς ἔσθιν οὐδέποτε ἀποκρούουσιν εἰς ἀκουσίους ἰατρούς.»

Ἐκ τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν ἠπὸ παλαιᾶ ἰατρικῆς ἐκθέσεως:

«Δὲν πρόκειται, ἀξιότιμε κύριε, νὰ ποκώψωμεν ἐφάπαξ δι' ἐνὸς ἢ δύο γραμμαρίων ἀνίτης τὸν πυρετὸν ἀπὸ ἕκατον ἰσθενῆ, ἀλλὰ νὰ δατώσωμεν αὐτὸν (Σ. Α. δηλαδὴ τὸν πυρετὸν) εἰς τὸ μέλλον, ὅστις εἶνε χρησιμώτατος εἰς διαστροφὴν τῆς οἰκογενείας του.»